

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8744

гр. София, 24.11.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в закрито заседание на 24.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

като разгледа дело номер **12660** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

С Определение № 13616/03.11.20г на ВАС по д.№ 11660/20г е отменено Определение № 6251/21.08.20г по настоящото дело, като делото е върнато за ново произнасяне на настоящия докладчик по молба вх.№ 23732/30.07.20г на МК за изменение в частта на разноските на постановеното Решение № 3844/14.07.20г /постановено по искане на жалбоподателката за издаване на дубликат от ИЛ/.

При новото произнасяне Съдът съобрази указанията на ВАС и следните факти: Производството по настоящото дело е приключило с Определение № 148/08.01.19г, влязло в сила на 25.06.19г. С него Съдът се е произнесъл по разноските по това съд.производство.

Съдът се е произнесъл впоследствие и с Решение № 3844/14.07.20г/по искане на жалбоподателката за издаване на дубликат от ИЛ/, като е осъдил ответника МК да заплати на жалбоподателката Ст.А. разноски в размер на 500лв/адв.хonorар/.

В срока за обжалване на Решението, на 30.07.20г ответникът депозира жалба /наименована касационна и адресирана до ВАС/, с вх.№23732/30.07.20г, с молба да се измени решението в частта за разноските, като или МК не бъде осъждано за разноски, или същите се намалят до мин.размер по Наредба № 1/04г.В срок, на 05.08.20г, и после на 19.08.20г, жалбоподателката депозира отговор, че касационната жалба е всъщност жалба по чл. 248 от ГПК с искане за изменение на решението в частта за разноските. поради което по нея следва да се произнесе настоящия докладчик, а не ВАС.Представя се съд.практика по аналогичен случай.Съдът и ВАС намират, че действително така наречената касационна жалба на ответника всъщност е искане за изменение на постановеното решение в частта на разноските.Поради което Съдът следва да се произнесе по реда на чл. 248 ал.3 от ГПК- в закрито заседание, с обжалваемо определение.

Съдът намира жалбата на ответника за основателна, тъй като видно от мотивите на ВАС- разноските по това дело вече са окончателно присъдени с влязлото в сила

Определение № 148/19г, а разноските на жалбоподателката за издаване на дубликат от ИЛ представляват всъщност разноси по изпълнението/по чл. 79 от ГПК/, като не подлежат на присъждане в това съд. производство. Според мотивите на ВАС, за проц. представителство пред съда в производство по издаване на дубликат от ИЛ, не следва да се присъждат разноси. Поради което постановеното Решение № 3844/14.07.20г следва да бъде изменено в частта за разноските/по жалбата на МК от 30.07.20г/, като се отмени осъдителния диспозитив на решението/с който МК е осъден да заплати на жалбоподателката разноси в размер на 500лв за производството по издаване на дубликат от ИЛ/.

Водим от горното и на осн. чл. 248 ал.3 от ГПК, Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ Решение № 3844/14.07.20г по д.№ 12660/18г на АССГ, по молба вх.№ 23732/30.07.20г на МК за изменение в частта за разноските,

като вместо диспозитив: "ОСЪЖДА Министерство на културата да заплати на С. И. А. от [населено място] сумата от 500лв/петстотин лева/, представляваща разноси в производството по чл. 409 от ГПК",

да се чете диспозитив: " ОТХВЪРЛЯ ИСКАНЕТО на С. И. А. от [населено място] за присъждане на разноси".

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване по реда на самото Решение № 3844/14.07.20г.

Съдия: